



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Summarium quoddam rerum, in Mundo occurrentium, de quibus
homines queruntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ter exquisita, ut, cum Angelica & humana natura peccasset, id est, non quod ille, sed quod voluit ipsa, fecisset, etiam per eandem creaturam voluntatem, qua factum est, quod Creator noluit, impletet ipse, quod voluit, *BENE VTE NS MALIS* (& quidem simpliciter ac summè malis nempe peccatis) tanquam summè bonus, ad eorum damnationem: quæ est actus iustitiæ scelera vindicantis. Hanc iustitiam si imitantur Magistratus, & Superiores, vel quicumque potestate in alios pollent, utuntur & ipsi veris malis benè. Nam, occasione peccatorum, calum merentur; sicut & illi, quos aliorum iniuriæ & tyrannis ad martyrium exercet. Denique nemo est, qui non possit, ex ipsis aliorum vitijs, virtutem discere. Audi perfectionis magistrum. *Illæ, ait, studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequentius, in alijs, displicent. Vbiq; profectum tuum capias: ut, si bona exempla videas, vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue, ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citius emendare studeas. Si culpæ malum prodesse potest, quanto magis malum naturæ?*

Thom. de
Kemp. lib. 1.
de imit. c. 25.

IX

XII.

Sed descendamus ad peculiaria, quæ sunt naturæ, & vulgò simpliciter mala existimantur, atq; per certas classes, exemplis historijsque iudicia æquissima DEI demonstramus, eamulq; primùm per ea, quæ extra hominem sunt; ut de cælo fulmina, grandines, tempestates; & quæ cæli ærisque (quippeni & ignium?) iniuriæ appellantur: per pericula aquarum, & terrarum; item per inopias, paupertatem, matrimonia mala: per monstra, è matrimonijs nata, aut certè per monstrosas natorum deformitates: nec non per hominum afflictorum & affligentium infamias, & calumnias, insidiasque. Tum, quæ cruciant in proprio corpore, consideremus; ut sunt morbi, vulnera, truncationes, neces immaturæ ac violentæ; itemque quæ communitatem totam inuadunt ac plures depopulantur, ut fames, pestes, bella. Deniq; quæ animam ipsam potissimùm affligunt, ut graues tentationes, desperationes, malæ mortes. quæ omnia sunt in Mundo; omnia sunt, DEO iustissimè vel immittente, vel permittente? cuius æquissimam voluntatem vel tempus reuelat, vel fides & ratio approbat, vel historia narrat; dum ipsâ culpæ vituperatione, pœnæ iustitiam commendat. *Vtinam tibi, ô Lector (ad quem verba Mercurij ad filium fa-*

cta.

Et transfero) Viam tibi daretur facultas, vt alarum adminiculo in sublimem aëris plagam volares, medianq̄, inter cœlum ac terram, regionem sortitus, conspiceres terra quidem soliditatem, maris diffusionem, fluxum fluminum, aëris amplitudinem, ignis arctam celeritatem. O felicissimum, fili, spectaculum, ô beatissimam visionem! Siquidem vno luminum motu, seriem totius mundi comprehenderes, immobilisq̄, factorem concirum, latentem quoq̄, perspicuum cerneres.

C A P V T. III.

DEI opera iudiciæ, etiam in Fulminibus, & igne & aëre, & reliquis iratis mundi elementis, esse laudanda.

Am est abundans Numinis bonitas, vt non solum in Filium ac S. Spiritum redundarit, sed etiam in creaturas, velut extra familiam, sese effuderit, hominemque condiderit, hominisque causâ, cætera omnia; vt existerent, de quibus, & in quos esset liberalis. Quod si totus mundus, hominis causâ, factus est, partes quoque mundi, hominis causâ, erunt; cælum, terra, aqua, ignis, aër. De quarum partium pulchritudine, vilitate, ac necessitate etsi multi tractauerunt, & vel in pueros satis constat, vitium tamen alere videntur nonnullis. Vnde & Momos habent. Quid enim? siderum noxij sunt aspectus; in aëre vafaniunt venti; colliguntur intempestiua pluuia, quæ lapides effundunt; molestissimū est, per imbrem, facere opus: ibi humor in pestem putrescit; ibi minatur fulguratio; terrent horrida nubes; mugiunt rauca tonitrua. In mari procellæ & tempestates commouentur, & turbo totas classes dissicit; euertit, mergit. Fluminum cluuiiones, inundationesque aquarum, quas non dederunt vastitates? In terra sterilitates, ac metuendi tremores; illæ quidem homines, isti autem, & ciuitates, & homines hauserunt. Ab igne nata sunt tot insignium domorum, tot magnarum vrbium populationes. Hæc talia imperitis DEVS, si bonus est, in mundi partibus, censetur creare, aut permittere non debuisse.

Verum, vt à fulmine & igne, velut à Ioue, incipiam, qui rectè calculum ducit, meritò canit: *Benedicite ignis & astus Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.* Equidem liquide intelligit, lucem

Pimander: cap. 3.

I.

Vide Plutarch. lib. A. qua, an ignis vilior.

II. Dan. 3. 66.